

Nr 245.

Av herr **Lindhagen**, *angående enhetlighet i de statsunderstödda privatläroverkens lärokurser, timplaner och läroböcker.*

Propositionen om det högre skolväsendet och dess förhållande till privatläroverken kan lämpligen föranleda följande erinran.

I statsskolorna är det någorlunda ordnat med enhetlighet i lärokurser, timplan och läroböcker. Man kan sålunda utan alltför stora vanskligheter förflytta en ungdom från en skola till en annan i anledning av föräldrars förändrade vistelseort eller annan anledning.

I privatläroverken är detta merendels så gott som omöjligt. I brist på ledning vimlar det där med oregelbundenheter. Ingen förflyttning kan ske från ett läroverk till ett annat. Läroböckerna bero av lärarnas godtycke i högsta grad och intet hinder finnes för en ny lärare att påtvinga eleverna utgifter för en annan lärobok än den företrädaren begagnat. Kontrollen från skolan är nämligen ofta otillräcklig eller godtycklig. Dylika klagomål framföras talrikt från målsmän och även av pedagoger. Något krav på billigare eller fria skolböcker, som reses för de allmänna läroverken, kommer här icke i fråga.

Man förmenar visserligen, att privatläroverken böra lämnas fria händer att experimentera med reformer i undervisningen. Därtill bör ju ock tagas hänsyn, när verkliga skäl därför anföras. Den ovannämnda villervallan är däremot icke uttryck för ett sådant reformsinne utan företrädesvis för planlöshet och desorganisation.

På grund härav hemställes,

att riksdagen, med anledning av propositionen om det högre skolväsendet, ville anhålla, att Kungl. Maj:t måtte för de statsunderstödda privatläroverken överväga såsom villkor för subventionen ett fastställande i lämplig omfattning av enhetliga lärokurser, timplaner och läroböcker.

Stockholm den 18 mars 1927.

Carl Lindhagen.

THE

The

The

The

The

The

The

The

The